За малко хлѣбецъ.

Таквозъ нѣщо съ мен' се случи
Та захващахъ като куче
Опашъ да въртѫ; да н' лая,
Да се мълквамъ, да лъская
И да миткамъ ~~горѣ~~ долѣ, горѣ —
Гладно клето що да сторѫ! —
Но въ едни широки двори
Ето какъ ме наговори
Нѣкой и на умъ научи:
"Слушай ти, бре ново куче,
Ако искашъ и на тебе
Да подхвърлимъ малко хлѣбецъ
Що залай и ти примѣрно,
Да те видимъ, че си вѣрно.
Лай не мѣсецъ, но година
Все за нази, и хвали на
Че сми щедри и свободни,
Напоени съ духъ народний...
— "Тъй е, знимъ го, загрѣварихъ,
Ви сте дивни господари.

инв. N 8